ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ :
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ
28
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΖ. ΑΡ. ΦΥΛ. 5363

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΑΠΥΡΑΥΛΟΣ ΖΩΝΗ, ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ, ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΙΤΑΛΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΤΑΛΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΣΕΝΝΙ ΑΠΕΝΕΜΗΘΗ ΤΟ ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΥ ΞΕΝΟΥ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Τὴν 10ην π.μ. ὁ Πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας κ. Σέννι μετέβη εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου καὶ κατέθεσε στέφανον.

Τὴν 10.30 π.μ. ὁ κ. Σέννι ἐδέχθη εἰς τὸ μέγαρον Ἡρώδου Ἀττικοῦ τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων, ὅστις, περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Ἰταλὸν πρόεδρον τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Τὴν 11.15′ ὁ πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ κυρία Σέννι μετὰ τῶν Βασιλέων, τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς πριγκιπίσσης Εἰρήνης, μετέβησαν εἰς τὸ μέγαρον Ζαππείου, ἔνθα ὁ κ. Σέννι ἐνεκαίνισε τὴν ἔκθεσιν ἔργων τοῦ Καραβάτζιο.

Τὴν 1.30 μεσημβρινὴν παρετέθη ἀνεπίσημον πρόγευμα εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Τὸ ἀπόγευμα τὸ προεδρικὸν ζεῦγος ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκρόπολιν.

Τὴν 8.30 ὁ πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας, ἡ σύζυγός του κυρία Σέννι καὶ ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἐτίμησαν τὸ ἐπίσημον γεῦμα, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην.

Τὴν 10.30 παρέστησαν εἰς τὴν παράστασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἤρχισαν σήμερον τὸ ἀπόγευμα Ἑλληνο - Ἰταλικαὶ συνομιλίαι, μετέσχον δὲ εἰς αὐτὰς ὁ ὑπουργὸς κ. Ἀβέρωφ, ὁ ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Μποῦτος καὶ ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες καὶ ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ.ἄ.

Ὡς ἐγνώσθη, ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις ἐπὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν θεμάτων ἀπυραύλου ζώνης, τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, ὡς καὶ τοῦ γενικωτέρου θέματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Αἱ συνομιλίαι περιστρέφονται ἐξ ἄλλου εἰς τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἡ χρησιμοποίησις ὑπολοίπου ἐκ 3.500.000 δολλαρίων ἐκ τῶν πολεμικῶν ἐπανορθώσεων, ἡ συνεργασία Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας εἰς τὸ Κονσόρτσιουμ κ.ἄ.

Ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων ὑπῆρξε πλήρης ταυτότης ἀντιλήψεων.

ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗ ΕΠΙΣΗΜΩΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΕΝΝΕΝΤΥ ΚΑΙ Ο ΜΑΚ ΜΙΛΛΑΝ ΘΑ ΣΥΝΑΝΤΗΘΟΥΝ ΤΗΝ 19ην ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27.— Ἀνεκοινώθη σήμερον ἐνταῦθα ἐπισήμως, ὅτι ὁ Βρεταννὸς πρωθυπουργὸς κ. Μὰκ Μίλλαν θὰ συναντηθῇ μὲ τὸν πρόεδρον Κέννεντυ εἰς τὰς νήσους Μπαχάμας, πλησίον τῶν Βερμουδῶν, τὴν 19ην Δεκεμβρίου.

Τὸ κυριώτερον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν διμερῶν ἀμερικανο - βρεταννικῶν συνομιλιῶν, θὰ εἶναι ἡ ἀνασκόπησις τῆς διεθνοῦς καταστάσεως ὑπὸ τὸ φῶς τῆς κρίσεως τῆς Κούβας καὶ τῆς κρίσεως τῆς Ἰνδίας.

Εἰς Φιλιππίνας

Δύο μποξὲρ ἀλληλοεξωντώθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα των!

ΜΑΝΙΛΑ, 27.— Δύο μποξὲρ τῶν Φιλιππίνων ἀπέθαναν τὴν Κυριακὴν ἀπὸ ἐγκεφαλικὴν αἱμορραγίαν, κατόπιν κτυπημάτων ποὺ ὑπέστησαν εἰς ἀγῶνας, τὴν προτεραίαν.

ΜΕ ΘΥΜΑΤΑ 17 ΑΤΟΜΑ

Μυστηριῶδες πτηνὸν ἐπροκάλεσε τὴν πτῶσιν ἑνὸς ἀεριωθουμένου

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 27.— Ἐγνώσθη σήμερον ἐνταῦθα ὅτι τὸ μυστηριῶδες πτηνὸν τὸ ὁποῖον προεκάλεσε τὶν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἀεροπορικὸν δυστύχημα ἀνήκει εἰς κατηγορίαν κύκνου τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Ἐκπρόσωπος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας ποὺ διεξήγαγεν ἀνακρίσεις σχετικῶς μὲ τὸ δυστύχημα αὐτό, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ πτηνὸν τὸ ὁποῖον ἦτο βάρους 5—6 χιλιογράμμων συνεκρούσθη μετὰ τοῦ ἀεροσκάφους καὶ εἰσέδυσεν ἐντὸς τοῦ κινητῆρος τοῦ ἀεριωθουμένου μέχρι βάθους 30 περίπου ἑκατοστῶν.

Τὸ ἀεροσκάφος τὸ ὁποῖον κατηυθύνετο εἰς Οὐάσιγκτων, κατέπεσε συνεπείᾳ τῆς ἀνωμαλίας ποὺ προεκλήθη εἰς ἀπόστασιν 20 χιλιομέτρων ἐκ τῆς Βαλτιμόρης, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν θάνατον τῶν 17 ἀτόμων ποὺ εὑρίσκοντο ἐπ' αὐτοῦ.

ΣΑΟ ΠΑΟΛΟ, 27.— Βραζιλιανὸν ἀεροσκάφος μὲ 23 ἐπιβάτας καὶ μικρὸν ἰδιωτικὸν σκάφος μὲ τρεῖς ἐπιβάτας, συνεκρούσθησαν χθὲς εἰς τὸν ἀέρα, 100 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Σάο Πάολο. Κατὰ τὰ φαινόμενα ὅλοι ἐφονεύθησαν. Συντρίμμια τῶν δύο ἀεροπλάνων ἐπεσημάνθησαν εἰς μίαν ἀπρόσιτον περιοχήν, πλησίον τῆς μικρᾶς πόλεως Παραϊντούνα, ἀπὸ πιλότους στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων. Δὲν ὑπῆρχεν ἴχνος ζωῆς. Παρὰ τοῦτο θὰ ριφθοῦν ἀλεξιπτωτισταὶ διὰ τὴν περισυλλογὴν τυχὸν ἐπιζώντων.

Διὰ νὰ γίνουν ὡραιότεραι

Αἱ ἀεροσυνοδοὶ θὰ φοροῦν περροῦκες καὶ θὰ βάφωνται!

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Εἰς τὰ πλαίσια τοῦ προγράμματος διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἑλκυστικωτέραν ἐμφάνισιν τῶν 11.600 ἱπταμένων συνοδῶν της, ἡ ἀεροπορικὴ ἑταιρία TWA ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὰς ὅπως χρησιμοποιοῦν περροῦκες, ἢ ἀλλάζουν τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν των μέχρις ὡρισμένου ὁρίου καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο βελτιώνει τὴν φυσικήν των ἐμφάνισιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Ἀπηγορεύθη ἡ κατοχὴ ὡρολογίων τῆς τσέπης μὲ δείκτας φωσφόρου

ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΓΕΝΕΤΙΚΑΣ ΒΛΑΒΑΣ;

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 27. — Κατόπιν ἀποφάσεων τῶν Ἀρχῶν Δημοσίας Ὑγείας τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡ πόλις αὐτὴ κατέστη πρώτη εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀπαγορευθῇ ἡ πώλησις ὡρολογίων τῆς τσέπης μὲ δείκτας ἐκ φωσφόρου ἐκπέμποντας ραδιενέργειαν, λόγῳ τοῦ κινδύνου προσβολῆς ὑπὸ ραδιενεργείας τῶν κατόχων των. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη χθές, θὰ ἐφαρμοσθῇ δὲ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου. Διεκρινίζεται ὅτι δὲν θ' ἀπαγορευθῇ ἡ πώλησις ὡρολογίων χειρὸς μὲ φωτεινοὺς ἐκ ραδίου δείκτας, διότι, ὡς ὑποστηρίζεται, τὰ ὡρολόγια αὐτὰ δὲν ἐκπέμπουν τόσην ραδιενέργειαν ὅσον ἐκεῖνα τῆς τσέπης. Τὰ ὡρολόγια αὐτὰ τοποθετοῦνται εἰς τὴν τσέπην μὲ τὴν «πρόσοψιν» ἐστραμμένην συνήθως πρὸς τὸ μέρος τοῦ σώματος καὶ οὕτως, ἐκτὸς τῆς ὑάλου, δὲν μεσολαβεῖ μεταλλικὴ προστατευτικὴ πλὰξ μεταξὺ τῶν δεικτῶν καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ὁ διευθυντὴς τῶν Ὑπηρεσιῶν Δημ. Ὑγείας κ. Χάνσον Μπλὰτζ ἐδήλωσεν ὅτι, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, τὰ ὡμολόγια τῆς τσέπης εἶναι δυνατόν, κατόπιν πολυετοῦς χρήσεως, νὰ προκαλέσουν γενετικὰς βλάβας εἰς τοὺς κατόχους των.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΤΙΚΟΝ ΘΑ ΠΕΤΑ ΑΠΟ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΕΝΤΟΣ ΗΜΙΣΕΙΑΣ ΜΟΝΟΝ ΩΡΑΣ!

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27.— Τὴν κατασκευὴν ὑπερβομβαρδιστικοῦ ἀεροσκάφους ποὺ θὰ ἐπιτυγχάνῃ ταχύτητα 24.000 χιλιομέτρων εἰς ὕψος 75 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Γῆς, μελετᾷ τώρα τὸ Βρεταννικὸν ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας.

Ἡ ἐφημερὶς «Νταίηλυ Τέλεγκραφ» γράφει ὅτι τὰ σχέδια διὰ τὸ ἀεροσκάφος μὲ τὰ «πτερὰ ποὺ ἀφαιροῦνται» κατέστρωσεν ὁ δρ. Οὐάλλις, γνωστὸς ὡς κατασκευαστὴς τῶν «ἀναπηδουσῶν βομβῶν», αἱ ὁποῖαι ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τῆς ΡΑΦ κατὰ τὸν πόλεμον διὰ τὴν διάλυσιν τῶν ὑδατοφραγμάτων εἰς τὴν Γερμανίαν.

Συμφώνως πρὸς τὰς πληροφορίας τῆς ἐφημερίδος τὸ ἐπαναστατικὸν αὐτὸ ἀεροπλάνον θὰ δύναται:

Ὡς ἐπιβατηγὸν νὰ καλύπτῃ τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ Λονδίνον εἰς Σὰν Φραντζίσκο ἐντὸς 30 λεπτῶν τῆς ὥρας καὶ εἰς Αὐστραλίαν ἐντὸς 45 λεπτῶν.

Ὡς βομβαρδιστικὸν νὰ ἐπεκτείνῃ τεραστίως τὴν ἀκτῖνα ἐνεργείας τῶν βρεταννικῶν ἀνασχετικῶν πυρηνικῶν ὅπλων.

Ἡ ταχύτης του 25πλασία τῆς ταχύτητος τοῦ ἤχου, καὶ ἡ ἱκανότης του ἑλιγμῶν θὰ τὸ καταστήσουν ἄτρωτον ἀπὸ οἱονδήποτε γνωστὸν ἢ προβλεπόμενον νὰ κατασκευασθῇ ἀμυντικὸν σύστημα.

Ἱλαροτραγικαὶ σκηναὶ εἰς Νέον Ἡράκλειον

Ὁ Λουκανίδης ἐνυμφεύθη τὴν Γιόλα καὶ τὴν... ἐγκατέλειψε μετὰ τὸν γάμον!

Ἡ νύμφη ἀναμένει ἐπὶ 2ωρον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸν γαμβρόν, ὁ ὁποῖος δὲν φαίνεται πουθενά! Διαπληκτισμοὶ καὶ ὕβρεις μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ ἄνοδος μὲ ταξὶ εἰς ἐρημικὸν ἐξωκκλήσι, ὅπου γίνεται τελικῶς ὁ γάμος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς χωροφυλακῆς. Κρυμμένοι κάτω ἀπὸ ὀμβρέλλες, οἱ νεόνυμφοι ἀποφεύγουν τοὺς φωτογράφους καὶ τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν περιέργων!

Μετὰ τὸ μυστήριον, ὁ καθένας διὰ τὸ σπίτι του

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Ἡ ὑπόθεσις Τάση Λουκανίδη καὶ Γιόλας Βουτσαρᾶ, εἶχε σήμερον ἀπρόοπτον ἱλαροτραγικὴν ἐξέλιξιν. Οὕτω καὶ ἐνῷ οἱ γάμοι των εἶχον ὁρισθῆ μυστικῶς διὰ τὴν 4ην μ.μ. εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Νέου Ἡρακλείου, τελικῶς ἐτελέσθησαν τὴν 5.15′ εἰς ἄλλην ἐκκλησίαν καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δοθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐπρόκειτο περὶ εἰκονικοῦ γάμου.

Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς τελετῆς εἶχον τηρηθῆ αὐστηρῶς μυστικαὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων τῶν μελλονύμφων. Πράγματι, ἀπὸ τῆς 2ας μ.μ. παρετηρήθη ζωηρὰ κίνησις εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Γιόλας καὶ ὅλα ἐδείκνυαν ὅτι ἀρχίζουν αἱ προετοιμασίαι τοῦ γάμου.

Τὴν 3.45′ ὥραν ἐστάθμευσεν ἔξωθι τῆς οἰκίας πολυτελὲς ταξί, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπεβιβάσθη ἡ Γιόλα μὲ τὴν μητέρα της καὶ ἐξεκίνησε μὲ μεγάλην ταχύτητα διὰ τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Νέου Ἡρακλείου. Ὅταν ἡ νύφη ἔφθασεν εἰς τὸν ἱερὸν ναόν, ἀνέμενεν ἐκεῖ μόνον ἡ μητέρα τοῦ Λουκανίδη, ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ ἐκείνης ἤρχισε καὶ συνεχίσθη μέχρι τῆς 4.50′ μία ἐκνευριστικὴ ἀναμονή, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἡ Γιόλα Βουτσαρᾶ ἔκλαιε καὶ ὠδύρετο διὰ τὴν ἐξαπάτησιν, ἐνῷ αἱ μέλλουσαι συμπεθέραι διεπληκτίζοντο διὰ λόγων μόνον, διὰ τὴν ἀχαρακτήριστον στάσιν τοῦ γαμβροῦ!...

Τελικῶς, τὴν 4.55′ ὅλοι οἱ προσελθόντες εἰς τὸν ναὸν ἀπεχώρησαν. Οἱ οἰκεῖοι καὶ οἱ φίλοι τῶν νεονύμφων ἀπέκλεισαν τότε τὰς ὁδοὺς μὲ τὰ αὐτοκίνητά των καὶ τὸ ταξὶ τῆς Γιόλας κατηύθυνθη ὁλοταχῶς εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, εἰς τοὺς λόφους τοῦ Νέου Ἡρακλείου, ὅπου ἀνέμενεν ὁ Λουκανίδης. Εὑρίσκετο ἐκεῖ δύναμις χωροφυλακῆς, ἡ ὁποία ἀπηγόρευεν εἰς τοὺς ξένους νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν ναόν.

Τελικῶς ὁ γάμος τοῦ Λουκανίδη καὶ τῆς Γιόλας ἐτελέσθη τὴν 5.20′ καὶ ἐξῆλθον τοῦ ναοῦ οἱ νεόνυμφοι σκεπασμένοι μὲ ὀμβρέλλας, διὰ νὰ μὴ φωτογραφηθοῦν. Ἐπεβιβάσθησαν κεχωρισμένως αὐτοκινήτων καὶ ἀνεχώρησαν πρὸς διαφορετικὴν ἕκαστος κατεύθυνσιν.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἔδωσε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ εἰκονικοῦ γάμου καὶ ὅτι ἀμέσως μετὰ τὴν τελετήν, ὁ Λουκανίδης ἐγκατέλειψε τὴν σύζυγόν του.

ΑΝΕΤΕΘΗ Η ΕΝΤΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΠΟΜΠΙΝΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27.— Ὁ Πρόεδρος Ντὲ Γκὼλ ἀνέθεσε σήμερον εἰς τὸν κ. Πομπιντοὺ τὴν ἐντολὴν διὰ τὸν σχηματισμὸν νέας κυβερνήσεως.

'Επὶ τῇ σημερινῇ 40ῇ ἐπετείῳ

Η ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΞ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΟΥΝΑΡΗΣ

ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
ΔΗΜΑΡΧΟΥ, ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἐκείνη ἡ νύχτα προχωροῦσε βαρειά, καταθλιπτική. Ἐκυριαρχεῖτο ἀπὸ τὴν ἀνατριχιαστικὴν αἴσθησιν τῆς ἱστορικῆς ἀγωνίας. Διότι ἐκείνη ἡ νύχτα δὲν ἔφερεν, ἁπλῶς, ἕνα θάνατον. Ἔφερε κάτι φοβερώτερον, κάτι ἀπείρως σπαρακτικώτερον: Μίαν ἀδικίαν. Εἶχεν ἀρχίσει αὐτὴ πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ τὴν τραγωδίαν τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ δικαστήριον τῆς σκοπιμότητος καὶ ἔφθανε τώρα εἰς τὴν αἱματηρὰν ἐπισφράγισίν της. Τὸ σκοτάδι, καθὼς θὰ ἀπεσύρετο σὲ λίγο, φτερούγα μαύρη ποὺ ἀργοσηκώνεται, θὰ ἄφηνε νὰ ἀποκαλυφθῇ τρομακτικὸν ἔγκλημα, μὲ διαστάσεις, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ συλλάβῃ τὸ μάτι τοῦ τιμίου Ἕλληνος, ἡ καθαρά του σκέψις, ἡ ἄδολος συνείδησίς του. Θὰ ἤρχετο αὐτὴ ἡ συνείδησις ἀντιμέτωπος πρὸς τὴν φοβερὰν πραγματικότητα. Θὰ ἐδοκίμαζε τὸν συγκλονισμὸν τῆς περιστάσεως. Θὰ ἐποτίζετο μὲ τὴν πικρίαν τῆς παρανομίας, εἰς βάρος τῆς ἀληθείας, πικρία ποὺ διὰ τὰ Ἔθνη εἶναι πολλάκις ἀπείρως χειροτέρα καὶ ἀπὸ τὴν πλέον ἐκθεμελιωτικὴν καταστροφήν. Καὶ θὰ ἐγείρετο, ὅπως ἦτο ἑπόμενον, εἰς κάποιαν ἐκρηκτικὴν ἐξανάστασιν, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ ἁπλώσῃ τὴν ἐξουθενωτικὴν ἐκείνην κατάραν, ποὺ λέγεται διχασμός.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΩΜΟΝ ΤΟΥ ΔΙΧΑΣΜΟΥ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΕΚΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Τρεῖς Πρωθυπουργοί: οἱ Δημήτριος Γούναρης, Πέτρος Πρωτοπαπαδάκης, Νικόλαος Στράτος, δύο Ὑπουργοί: οἱ Γεώργιος Μπαλτατζῆς, Νικόλαος Θεοτόκης καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Στρατιᾶς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀντιστράτηγος Γεώργιος Χατζηανέστης ἔπιπτον μέσα εἰς τὸν θολὸν ὄρθρον τῆς 28 Νοεμβρίου 1922. Καὶ ἔπιπτον ἀπὸ Ἑλληνικὰς σφαίρας. Ἥρωες καὶ μάρτυρες κάποιας θυέλλης, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἦσαν ὑπεύθυνοι. Ἁπλῶς, ὅταν ἐξέσπασεν, εἶχαν τὴν γενναιότητα νὰ μὴ φύγουν. Ἔμειναν. Καὶ κατέστησαν οἱ δραματικοὶ δέκται συνεπειῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν προδιαγεγραμμέναι ἀπὸ τὴν περιπέτειαν, τὴν ὁποίαν ἄλλοι εἶχον σχεδιάσει καὶ ξεκινήσει. Ἀλλ' εἴπομεν. Εἶχον τὴν γενναιότητα. Διότι αὐτὴ κατ' ἐξοχὴν τοὺς ἐχαρακτήριζεν. Ὡς ἀνθρώπους, ὡς κορυφαίους πνευματικοὺς ἡγέτας, ὡς κοινωνικοὺς ἀναμορφωτάς, ὡς δημοσίους ἄνδρας, ὡς τιμίους στρατιώτας. Ἰδεαλισταὶ σπανίας ἐντάσεως ἦσαν οἱ φορεῖς ἑνὸς μηνύματος ἀπεράντου ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ περιεχομένου. Ἐπίστευον εἰς τὴν δύναμιν καὶ εἰς τὸ πεπρωμένον τῆς Πατρίδος. Ἐπίστευον εἰς τὸ ἱστορικόν της προνόμιον νὰ δημιουργῇ, συνεχῶς, καταστάσεις μεγάλων προσανατολισμῶν καὶ μεγάλου πολιτισμοῦ. Ἐπίστευον ὅπως οἱ πρῶτοι χριστιανοί. Ἐπίστευον ὅπως οἱ μεγάλοι ἀναμορφωταὶ καὶ δημιουργοί. Καὶ ἦσαν παρεσκευασμένοι διὰ τὴν κατάξίωσιν αὐτῆς τῆς πίστεως. Εἶχαν καὶ οἱ ἓξ μόρφωσιν τεραστίαν, σκέψιν πάμπλουτον καὶ τάλαντα γνήσια, σπάνια, μοναδικά. Καὶ ἐπροχώρουν ὡς Ἀπόστολοι καὶ προφῆται μιᾶς νέας Ἑλλάδος, εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ Στρατηλάτου ἡρωϊκοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ΙΒ', κατευθυνομένης ἀπὸ τὸν ὁραματισμὸν τοῦ μεγαλείου καὶ τὴν ἔξαρσιν τοῦ ὑπεράτου πνευματικοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ αἰφνιδίως εὑρέθησαν κυκλωμένοι ἀπὸ τὴν καταιγίδα. Δαρμὸς ἀντικειμενικῶν ἐναντιοτήτων, ποὺ ἀνεπήδων ὡς ἀποτέλεσμα προηγηθέντων σφαλμάτων καὶ προσωπικῶν μικροτήτων καὶ ἀδυσσαλέων παθῶν. Συγκλονισμὸς βιαιότητος, κορυφωμένη ὀξύτης. Ἡ τραγωδία εἰς τὴν τρομακτικήν της πληρότητα. Οἱ Ἓξ ἐν μέσῳ αὐτῆς, κρατοῦν μὲ ὑπερηφάνειαν τὴν Μοῖραν των. Καὶ μένουν ἀλύγιστοι μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς. Εἶχαν τὴν δυνατότητα νὰ ἀποφύγουν τὸν αἱματηρὸν κλῆρον των. Ἐν τούτοις δὲν τὸ κάνουν. Δὲν τὸ θέλουν. Τὸ ἀποκρούουν, ὅπως τὸ ἀπέκρουσε καὶ ὁ Σωκράτης. Καὶ οἱ Ἓξ μένουν. Καὶ ἵστανται ὄρθιοι, ἀκατάβλητοι, ἀλύγιστοι. Εἶχαν τὴν βαθυτάτην συναίσθησιν, ὅτι δὲν εἶχον ἀπιστήσει πρὸς τὴν συνείδησίν των. Δὲν ἐφοβοῦντο τὸν θάνατον. Τὸν ἀντιμετώπισαν οἱ Ἀπόστολοι. Ἀπόστολοι τοῦ Ἔθνους, διὰ τὸ ὁποῖον εἰργάσθησαν μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις, μὲ ὅλην των τὴν ἀφιέρωσιν. Καὶ εἰς τὸ ὁποῖον προσέφερον τὴν ζωήν των εἰς τὸν χῶρον τοῦ Γουδὶ τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ πρυτάνεως τῆς Δημοσιογραφίας ἀειμνήστου Γεωργίου Α. Βλάχου, τῆς ἐφημερίδος του «Καθημερινὴ» καὶ τῆς χήρας τοῦ Γεωργίου Μπαλτατζῆ, ὑψώθη Ναός.

Ἀποδίδοντες τὸν φόρον τιμῆς πρὸς τοὺς Ἓξ, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου των, δὲν δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Πελοποννήσου», τὴν ἀπαράμιλλον φυσιογνωμίαν τοῦ μεγάλου Πατρινοῦ Δημητρίου Γούναρη, ἰδιαιτέρως. Ἂς συγχωρηθῇ εἰς τὸν παλαιὸν ἀρχισυντάκτην τῆς «Πελοποννήσου», ποὺ τόσον τοῦ ἦτο ἀφωσιωμένη, νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς νέους τῶν Πατρῶν, ποὺ δὲν τὸν ἐγνώρισαν, καὶ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τοὺς ἐπιζῶντας, ὅτι ὁ Δημήτριος Γούναρης ἦτο πνευματικὸν ἀνάστημα, ποὺ ἐξέπλησσεν εἰς τὴν ἐποχήν του. Εἶχε τὴν ἀπληστίαν τῆς μεγάλης μορφώσεως καὶ τὴν ἱκανότητα τῆς οὐσιαστικῆς ἀξιοποιήσεως της. Δὲν τὴν ἤθελε, διὰ νὰ τὴν κρατῇ ἀτομικὸν κομπορρήμονα πλοῦτόν του. Τὴν ἤθελε διὰ νὰ ἐρευνᾷ, νὰ τὴν ἐπεξεργάζεται συνεχῶς, μέχρις ὅτου εὕρισκε τὰ γονιμοποιὰ ἐκεῖνα στοιχεῖα, ποὺ θὰ τοῦ ἐπέτρεπαν θετικὰς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἀξιοποιήσεις. Καὶ αὐτὸ τὸ δεύτερον ἀπετέλει τὸν μεγάλον σκοπόν του. Τὴν ἐπιδίωξιν καὶ τὴν φιλοδοξίαν του. Μὲ αὐτὴν ἐπέστρεψεν εἰς Πάτρας, μετὰ τὰς εὐρυτάτας, εἰς τὰ ἐγκυρότερα ἐπιστημονικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης, σπουδάς του. Καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸν στίβον τῆς Δικηγορίας, στίβον ἀνοικτὸν εἰς διαρκῶς περαιτέρω ἀθλήματα. Ποινικολόγος ὅμοιος τοῦ ὁποίου ἀκόμη δὲν ἐγεννήθη καὶ ρήτωρ χείμαρρος, ποὺ ἐκυλοῦσε ἰδέας, εἰκόνας, συλλογισμούς, ἀστραφτερὰ φραστικὰ σχήματα, ἀτελείωτα παιγνιδίσματα ἐμπνεύσεων καὶ εὑρημάτων. Ὁρμὴ πειστικότητος, ποὺ ἐδημιούργει καταστάσεις νέας, ποὺ ἤνοιγε δρόμους, ποὺ ἐχάρασσε πορείας. Αἱ ἀγορεύσεις του εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον τῆς πατρίδος του, τὴν ὁποίαν ἠγάπα μὲ δονούμενον πάθος, ἦσαν, κάθε φορὰν βαρυσήμαντα γεγονότα, ποὺ προεκάλουν ἀληθῆ συναγερμόν. Τὸ αὐτὸ συνέβαινε καὶ μὲ τὸ κακουργιοδικεῖον Μεσολογγίου, ὅπου συχνὰ ἤρχετο εἰς μεγάλας δίκας καὶ ἡ Ἱερὰ Πόλις εἶχε πανηγύρι, κατακλύζουσα τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος πρὸ τοῦ Δικαστηρίου καταμέστου ἀκροατηρίου. Μνημειακαὶ εἰς τὸ εἶδος των καὶ ἀνεπανάληπτοι, ἐσημείωναν πραγματικοὺς σταθμοὺς αἱ ἀγορεύσεις του. Τὸ προνομιακόν, τὸ σπάνιον, τὸ ἀπιστεύτως πλούσιον εἰς μεταλλαγὰς τάλαντον εὕρισκε, κατ' αὐτάς, τὴν δυνατότητα διὰ νὰ ζωντανεύσῃ ἰδέας, σκέψεις, εἰκόνας, κυριαρχημένας ἀπὸ μουσικότητα, παλμόν, ἐξάρσεις. Τί ἤκουον τὰ πλήθη ποὺ συνωθοῦντο πρὸ τῶν δικαστηρίων πλατειῶν; Τί ἠμποροῦσε νὰ φθάσῃ μέχρις αὐτῶν, εἰς ἐποχὴν ποὺ δὲν ὑπῆρχον τὰ μικρόφωνα; Σχεδὸν τίποτε. Ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶν. Διότι ἠμπορεῖ νὰ μὴ ἤκουε συγκεκριμένας, πλήρεις, ἀκεραίας φράσεις. Ἐδέχετο, ὅμως, τὴν μαγείαν κάποιας ἀπηχήσεως, ποὺ ἡπλώνετο ὡς τρικύμισμα πάθους διὰ τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν Ἀλήθειαν.

Καὶ ὅμως, αὐτὸς ὁ μεγάλος ἀγωνιστὴς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἀληθείας ἐπέπρωτο νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἀδικίαν καὶ τὸ ψεῦδος. Καὶ τὰ δύο εἶχαν ἐναντίον του συνωμοτήσει. Καὶ τὰ δύο εἶχαν στήσει τὰς παγίδας των. Ἑπόμενο εἶναι ὅτι ἐγείρουν τεραστίας ἀντιδράσεις οἱ μεγάλοι πολιτικοὶ καὶ οἱ μεγάλοι ἀναμορφωταὶ ὅπως ὁ Δημήτριος Γούναρης. Ὅμως ἐδῶ δὲν τοῦ ἀπεσπάσθη ἡ πολιτικὴ ὀντότης. Τοῦ ἀπεσπάσθη αὐτὴ ἡ ζωή. Κατεδικάσθη ἀναπολόγητος (ἔπασχεν ἐκ κοιλιακοῦ τύφου) ἀπὸ σκοπιμότητα. Οἱ ἀντίπαλοί του δὲν ἀφῆκαν νὰ καταλαγιάσουν τὰ πάθη διὰ νὰ κριθῇ. Τὸν εἶχαν καταδικάσει πρὶν τὸν δικάσουν. Καὶ αὐτό, ἀκριβῶς, ὑπῆρξε τὸ ἔγκλημα, ποὺ τόσον ἐστοίχισεν εἰς τὴν χώραν, ὡς συνέχεια συγκλονιστικοῦ διχασμοῦ.

Δὲν ὑπενθυμίζεται, τώρα, ἡ τραγωδία, μὲ σκοπὸν ἀναξέσεως παθῶν, ἐπάνω ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπέρασεν ἡ λήθη τοῦ χρόνου. Ἁπλῶς, ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ, ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐγνωρίσαμεν καὶ ὑπήρξαμεν πόσον πλησίον του, φέρομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν εὐγενεστάτην μορφὴν τοῦ προφήτου μὲ τὴν πνευματικὴν φωταύγειαν, μὲ τὴν βαθυτάτην καλλιέργειαν, μὲ τὴν ἔξαρσιν. Τὴν μορφὴν τοῦ σπανίου ἰδεαλιστοῦ, ποὺ ἐκήρυξε τὴν εὐγένειαν καὶ ἠγωνίσθη, διὰ νὰ ἀναβιβάσῃ τὴν στάθμην τῶν πολιτικῶν πραγμάτων εἰς περιωπήν. Τὴν μορφὴν τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν ζεστὴν καρδιά, μὲ τὰ πλούσια αἰσθήματα καὶ τὴν θερμουργὸν σαγήνην τοῦ λόγου, αὐτοῦ τοῦ ἀκατανικήτου μαγνήτου, ποὺ εἵλκυε, συνεχῶς, πιστοὺς καὶ τοὺς καθίστα ἐνθουσιώδεις.

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Δημητρίου Γούναρη καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἐκτελεσθέντων 40 χρόνια ἀπὸ τὸν ἄδικον χαμόν των, ἀφήνομεν τὴν σκέψιν νὰ τοὺς ἀγκαλιάσῃ ὀρθίους, ἀλυγίστους, ποὺ ἔκλεισαν τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲ τὸ ὅραμα τῆς Πατρίδος.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΔΙΑΛΕΥΚΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΥΠΟΠΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΙΣ ΚΑΛΑΝΟΝ

Εἰς τὰ σπλάχνα τῆς Ξένης Κολοβούρη ποὺ ἀπέθανεν αἰφνιδίως, εὑρέθη παραθεῖον

Ἐπὶ τὰ ἴχνη καὶ δευτέρας φαρμακείας;

ΟΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ κ. ΜΠΟΥΤΗΣ ΜΕΤΕΒΗ ΕΙΣ ΧΑΛΑΝΔΡΙΤΣΑΝ

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τῆς Ξένης συζύγου Γεωργίου Κολοβούρη, ἥτις ἀπὸ πενθημέρου περίπου ἀπασχολεῖ τὰς ἀρχὰς Χωροφυλακῆς, τόσον τῆς ὑποδιοικήσεως Χαλανδρίτσης, ὅσον καὶ τῆς Διοικήσεως Ἀχαΐας, ἐφωτίσθη, τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου τῆς νέας. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑφίσταται πλέον, ὅτι ἡ Ξένη ἔπεσε θῦμα φαρμακείας. Ἡ ἄποψις αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ, ὡς μέχρι τοῦδε, εἰκασίας τῶν χωρικῶν τοῦ Καλάνου καὶ τῶν πέριξ χωρίων Καλάνιστρας καὶ Πλατάνου. Ἑδραιοῦται ὡς βεβαία, κατόπιν τῆς γνωματεύσεως τοῦ τοξικολογικοῦ ἐργαστηρίου, ἥτις ἀναφέρει, ὅτι εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς Ξένης εὑρέθη «παραθεῖον».

Κατόπιν αὐτοῦ, οἱ διενεργοῦντες τὰς ἀνακρίσεις ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς κ. κ. Ἰωάν. Πάλλας, ὑπασπιστὴς τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Ἀχαΐας, Μαρῖνος Σπυριδάκης, διοικητὴς τῆς ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Χαλανδρίτσης, ὑπομοίραρχοι, καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς - ἀστυνόμος Χαλανδρίτσης κ. Παν. Καρμογιάννης, ἐρευνοῦν διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ἀτόμου ἢ τῶν ἀτόμων, ἅτινα ἔρριψαν «παραθεῖον» εἰς τὸ φαγητὸν τῆς ἀτυχοῦς Ξένης. Αἱ ἀνακριτικαὶ ἀρχαί, ὡς καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Καλάνου, ἀποκλείουν παντελῶς τὴν ἐκδοχὴν τῆς αὐτοκτονίας καὶ θεωροῦν βεβαίαν τὴν ἐγκληματικὴν ἐνέργειαν.

Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Χωροφυλακῆς Χαλανδρίτσης κρατοῦνται ἐν αὐστηρᾷ ἀπομονώσει οἱ Γεώργ. Κολοβούρης, σύζυγος τῆς Ξένης, Εὐγενία Κολοβούρη (πενθερὰ τοῦ θύματος), Δήμητρα Κολοβούρη, 26 ἐτῶν, ἀδελφὴ τοῦ πρώτου, Ἀθανάσιος Κολοβούρης, 44 ἐτῶν, μεγαλύτερος ἀδελφὸς καὶ τρόπον τινὰ ἰθύνων νοῦς τῆς οἰκογενείας, ἡ σύζυγός του Παναγιώτα καὶ τὸ ζεῦγος Θεοδ. Κοτσίρη (τοῦ ὁποίου ἡ σύζυγος Βασίλω εἶναι ἀδελφὴ τῶν Κολοβούρη).

Οἱ συλληφθέντες εἰς οὐδεμίαν προέβησαν, μέχρι στιγμῆς, ὁμολογίαν, πλὴν ὅμως, ὡς ἐγνώσθη, περιέπεσαν εἰς σωρείαν ἀντιφάσεων καὶ οὕτως, ὡς ἐλπίζεται, δὲν θὰ βραδύνουν νὰ ἀποκαλύψουν τὸ μεγάλο μυστικόν των, ποῖος, δηλαδή, συνέλαβε τὴν ἰδίαν τῆς... ἐξοντώσεως τῆς Ξένης καὶ εἰς ποῖον ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐγκλήματος. Πάντως, ἡ παρουσία τοῦ Θανάση πλησίον τῆς Ξένης, εἰς χρόνον καθ' ὅν, κατὰ τοὺς μάρτυρας, θὰ ἔδει νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐργασίαν του, ἡ ἀπομάκρυνσις παρ' αὐτοῦ τοῦ γέροντος Ἰω. Λαμπροπούλου, μὲ τὴν πρόφασιν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἰατρόν, ἐνῷ οὗτος, ὡς νεώτερος, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ σπεύσῃ εἰς τὸ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΝΩ ΕΦΘΑΣΕΝ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ο ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ

Τοῦ ἱερέως κ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Εὑρισκόμεθα, φίλοι ἀναγνῶσται, στὶς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου. Οἱ ἀνταύγιες τῆς ἑορτῆς τοῦ Πολιούχου μας διαχέονται γύρω μας ζωηρότατα, καὶ μᾶς ἀναγκάζουν νὰ ἀφήσουμε κάπως τὴν καθημερινότητα τῆς ζωῆς καὶ νὰ στρέψουμε τῆς ψυχῆς μας τὰ μάτια πρὸς τὸν Ἅγιο καὶ μεγάλο Προστάτη μας. Σ' αὐτόν, ποὺ μᾶς καλεῖ τὶς ἡμέρες αὐτὲς νὰ τὸν γιορτάσουμε θερμότερα καὶ πρὸ παντὸς ὅπως ἐπιβάλλεται σὲ μᾶς τοὺς πιστοὺς καὶ ὅπως ἀξίζει σὲ Κεῖνον ποὺ ἁγίασε μὲ τὸ αἷμα Του τὴ γῆ αὐτὴ τῶν Πατρέων καὶ μένει αἰώνιος φρουρὸς καὶ Προστάτης καὶ ὑπερασπιστὴς ὅλων μας.

Δὲν ἀρνεῖται βέβαια κανείς, ὅτι κάθε χρόνο καὶ οἱ Βασιλεῖς λαμπρύνουν τὴ μεγάλη μας ἑορτὴ καὶ Μητροπολίτες πολλοὶ λαμβάνουν μέρος καὶ ἐπίσημοι διάφοροι παρίστανται καὶ λιτανεύσεις γίνονται καὶ τάματα προσφέρονται καὶ λαμπάδες πολλές. Ὁ Ἅγιος ὅμως ζητεῖ ἀπὸ μᾶς κάτι περισσότερο. Ζητεῖ μεγαλύτερη συνέπεια, στὶς ἐκδηλώσεις μας καὶ στενώτερη συμμετοχὴ στὴν ἑορτή του. Γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε αὐτό, εἶναι ἀνάγκη νὰ προσέξουμε ὅλοι μας ὡρισμένα πράγματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ σπουδαιότερα θὰ τονίσουμε εἰς τὰ σύντομα αὐτὰ ἄρθρα.

1 ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Γενικῶς ὁ σκοπὸς καὶ τὸ νόημα κάθε ἑορτῆς — θρησκευτικῆς ἐννοεῖται — δὲν εἶναι μόνον ἡ συγκέντρωσις κόσμου, οὔτε οἱ θεαματικὲς ἐκδηλώσεις, οὔτε πολὺ περισσότερον, τὰ ξεφαντώματα καὶ τὰ γλέντια ποὺ γίνονται συνήθως στὰ χωριὰ καὶ στὰ πανηγύρια. Ὅλ' αὐτὰ καταστρέφουν τὴν οὐσία τῆς ἑορτῆς καὶ διαστρέφουν τὸ νόημά της. Οἱ θρησκευτικὲς ἑορτές, ἐμπερικλείουν πάντοτε ὑψηλὸ νόημα, νόημα λατρευτικὸν καὶ ἔχουν σκοπὸν νὰ θερμαίνουν τὸν ἐσωτερικὸν μας κόσμον, νὰ συγκινήσουν τὶς ψυχές μας, νὰ προκαλέσουν εὐσεβῆ συναισθήματα, νὰ καλλιεργήσουν τὸν χαρακτῆρα κατὰ Χριστὸν καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσουν πρὸς μετάνοιαν. Ἔτσι πρέπει νὰ βλέπουμε ὅλες τὶς ἑορτὲς καὶ ἔτσι πρέπει νὰ τὶς αἰσθανόμεθα. Τότε θὰ εὐλογηθοῦμε ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ θὰ διορθωθοῦμε κι' ἡμεῖς καὶ ἡ κοινωνία μας. Ἰδιαίτερη ὅμως προσοχὴ πρέπει νὰ δίδουμε στὶς μεγάλες καὶ ἐπίσημες ἑορτές, ποὺ ἀποτελοῦν σταθμοὺς γιὰ τὴν πνευματική μας ζωή. Μιὰ τέτοια γιορτὴ γιὰ τὴν πόλι μας καὶ γιὰ τὴν περιφέρειά μας, εἶναι ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Εἶναι ὁ Πρωτόκλητος μαθητὴς τοῦ Κυρίου. Εἶναι ὁ μεγάλος Ἀπόστολος τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι πρὸ παντὸς, ὁ Ἅγιος ποὺ ἐτίμησε καὶ εὐλόγησε τὸν τόπον αὐτόν, διότι ἐμαρτύρησε ἐδῶ καὶ ἐτάφη σ' αὐτὰ τὰ χώματα. Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου μας. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Περιλαμβάνει

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ ΛΙΑΚΑΔΑ

Σήμερα ὁ ἥλιος εἶναι ἐδῶ κοντά μου, ἡ ζεστὴ κίτρινη φεγγοβολιά του πέφτει πάνω στὸ παράθυρό μου. Τὰ δεντράκια γύρω δείχνουνε πλυμένα καὶ ξανανιωμένα. Πρασινωπὲς κηλίδες σπαρμένες παντοῦ: στὶς γλάστρες, στοὺς κήπους, σὲ κάθε γωνιὰ τῆς γῆς, ποὺ εἶναι χλοϊσμένη σὰν χαλὶ μποχάρας.

Δέχομαι αὐτὴ τὴ φεγγοβολὴ κατάματα, ποὺ εἶναι γεμάτη χρῶμα καὶ συγκίνηση. Τὰ σπουργιτάκια σουλατσάρουν πάνω στὸν μεγάλο οὐρανὸ καὶ ξεπλένουνε τὸν πόνο τους ἀπὸ τῆς βροχῆς τὴν κοσμοχαλασιά. Πετάνε μὲ ἀνάλαφρα λικνίσματα καὶ πίνουνε τὴ γλύκα τῆς ἡμέρας, βγάζοντας ἄθελα τσιτσιρίσματα εὐτυχίας.

Στὴ γαλάζια τρυφερότητα τῆς ἡμέρας ὑπάρχει ἕνα χάος ζωῆς. Σιγὰ - σιγά, ξεσκάει ὁ ἥλιος πρὸς ὅλες τὶς γωνιὲς καὶ γλυστράει μὲ τὴν ἀργὴ περπατησιὰ ἐρωτιάρας κόρης, ποὺ σέρνει ἀπαλόφλογα τὰ βήματα τῆς τρελλῆς λαχτάρας της. Τί λουτρὸ ἀπὸ φῶς εἶναι τοῦτο! Ὅλα εἶναι καταγάλαζα κάτω ἀπὸ τὴν ἀπέραντη σάρκα τ' οὐρανοῦ. Τί κρυφὰ χαμόγελα! Τί ἀξιολάτρευτα ἀνακατώματα στὰ φύλλα, ποὺ ξεπετάγονται σὰν μέλη ξαλαφρωμένα γιὰ νὰ ζεσταθοῦν κάτω ἀπὸ τὸ ἀθῶο χνούδι τ' οὐρανοῦ. Δεξιά, ἀριστερά, ὅπως κυττάζω, δὲν βλέπω σύννεφο κανένα. Ἡ φύση ξαπλώνεται τεμπέλικα σὰν παρθένα, χωρὶς ἴχνος ντροπῆς στὸν ὁρίζοντα. Τὴν ὁλοκάθαρη λίμνη τ' οὐρανοῦ τίποτα δὲν τὴν ταράσσει καὶ μόνον ἡ δονητικὴ φωνίτσα τῶν σπουργιτιῶν ἀκούγεται. Βυθίζονται κι' αὐτὰ στὸ ὄνειρο τοῦ ἥλιου...

Ἕνα σωρὸ ἀποχρώσεις σχεδιάζονται στὶς πλαγιὲς ἀπὸ χλωρὸ χρασίδι, ἕνα σωρὸ διάφανες πρασινάδες ἁπλώνονται καὶ δίνουν τρυφερὲς ὑποσχέσεις. Τὰ χωράφια, νιόσκαφα, κρατᾶνε τὴ γλυκειὰ ἱερότητα τοῦ σταριοῦ καὶ πάνω τους ὁ ἥλιος σέρνει τὴν εὐλογία του, ἁπλώνοντας τὸ μαλαματένιο σεντόνι του. Σ' ὅλες τῆς σκιὲς βουτάει τὰ ξανθά του χείλη καὶ ζωντανεύει τῆς κοιμισμένες αἰσθήσεις τῆς φύσης, σὰν νάναι κι' αὐτὸς γοητευμένος ἀπὸ τὸ θαῦμα ποὺ βλέπει.

Καὶ εἶναι ἡ ἐποχή, ποὺ τὴ φύση τὴν κατατρώει ἡ ἀγωνία τοῦ χειμῶνα. Μά, ἡ λιακάδα, λαχταριστή, τὴν ξεγελάει κι' ἀνοίγει καλεστικὴ ἀγκαλιὰ παντοῦ. Οἱ ἄνθρωποι στὸ πέρασμά του λιτανεύουν τὴ χαρὰ τῆς ἡμέρας, ποὺ λεπτὸ μὲ τὸ λεπτὸ κατακτᾷ καὶ ζεσταίνει κάθε μεριὰ μὲ σημαία χρυσή. Κεφάλι μὲ κεφάλι ἀγκαλιάζονται τ' ἁγιοδημητριάτικα καὶ σχηματίζουν μυρωμένους πολύχρωμους καὶ πιτσιλωτοὺς φιόγκους. Κι' ἔχει τέτοιο θάμπωμα ἡ ἡμέρα, ποὺ νομίζεις πὼς εἶναι ξύπνημα ἀνοιξιάτικο.

Καὶ ἡ βασίλισσα φωνὴ τοῦ ἥλιου βγάζει ἔξω νέους καὶ γέρους. Τρεμοπατῶντας, ἐβγῆκε ἕνας γεράκος νὰ φτάσῃ ὣς τὴν πλατεῖα, μὰ τὸν πρόδωσαν ἡ δυνάμεις του καὶ ζήτησε τὴν καρέκλα τοῦ καφενείου. Μά, πόσος κόσμος τραβιέται ἔξω μὲ τὸ γλυκὸ αὐτὸ ἀστέρι, ποὺ ἔχει τόση δύναμη τῆς ζωῆς. Παντοῦ ἀναδίνεται ἡ χλιαρὴ πνοή του, παντοῦ ξεδιπλώνεται τὸ χάδι του μαλακὸ καὶ ἡδονικό. Ἡ ἁπλωμένη τέντα του κάνει νὰ ἐρυθριάζουν ἡ καρδιὲς τῶν τελευταίων ρόδων, ποὺ χασομέρισαν τὸ θάνατό τους καὶ προσφέρουν τὴ λεπτὴ κομψότητά τους, ὅπως καὶ τὸ ἄρωμά τους, μὲ τὸ ἀνάλαφρο ἀναστέναγμα τῆς ἐφήμερης ζωῆς τους.

Καὶ σήμερα ὅλη ἡ φύση ὑμνολογεῖ τὸ προσωρινὸ ξύπνημά της μὲ κωδωνοκρουσία. Ἕνα κοριτσόπουλο στὸ δρόμο γελάει. Γελάει μ' ἕνα τόσο ξάστερο γέλιο, ποὺ νομίζεις πὼς εἶναι ρεματιὰ ὁλόκληρη. Καὶ ἡ ζωὴ αὐτὴ τοῦ γέλιου της φωτίζει τὴν ὄψη της καὶ τὰ τοξωτὰ χείλια της δείχνουνε τὸ ὑγρὸ στόμα, σὰν ρόδι σκασμένο. Καὶ ὅλα τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ, κάτω ἀπὸ τὸ δίχτυ τοῦ ἥλιου, ἀνακατεύονται, ζητῶντας τὸ φῶς καὶ τὸ χάδι του μέσα στὸ ἐρωτικὸ λύγωμα μιᾶς ἐξαίσιας ἡμέρας.

ΕΥΑ

Ο ΕΚΛΙΠΩΝ ΙΑΤΡΟΣ

Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΙΩΡΗΣ, ΕΜΒΡΙΘΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐκηδεύθη χθὲς ἀπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ ὁ ἀποθανὼν ἔγκριτος ἰατρὸς τῶν Πατρῶν Ἀθανάσιος Σιώρης. Τὴν νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν, τῆς ὁποίας ἐχοροστάτησεν ὁ πανοσιολ. πρωτοσύγκελος Ἱερόθεος Τσαντίλης, παρηκολούθησαν τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἰατρῶν τῆς πόλεως καὶ πολλοὶ συμπολῖται.

Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησεν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἰατρικῆς Ἑταιρείας Πατρῶν χειροῦργος κ. Εὐάγγελος Παπαδημητρίου, διὰ τοῦ κάτωθι ἐπικηδείου λόγου:

«Ἀλεπάλληλα εἶναι τὰ πλήγματα, ποὺ ἐδέχθη τὴν τελευταίαν περίοδον ἡ Ἰατρικὴ οἰκογένεια. Πλεῖστοι ἐπίλεκτοι συνάδελφοι, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἀπῆλθον τοῦ κόσμου τούτου. Εἶναι, ἴσως, ἀποτέλεσμα τῶν ψυχικῶν κοπώσεων καὶ ἀγωνιῶν, ποὺ διέρχεται ὁ ἰατρὸς παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀρρώστων του. Διότι, πράγματι οἱ ἰατροί, αἰσθανόμενοι εἰσέτι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ των ἔργου ὡς ἀποστολήν, συμπάσχουν καὶ συνυποφέρουν μετὰ τῶν ἀρρώστων των κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις τῶν νόσων των.

Ἰατρὸς ἀποστολῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης, ὑπῆρξε καὶ ὁ προκείμενος νεκρὸς Ἀθανάσιος Σιώρης, πρὸς τὸν ὁποῖον μοῦ ἀνετέθη τὸ θλιβερὸν καθῆκον ὅπως ἀπευθύνω τὸν τελευταῖον χαιρετισμόν, ἐκ μέρους τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου καὶ τῆς Ἰατρικῆς Ἑταιρείας.

Ὁ Ἀθανάσιος Σιώρης, ἐγεννήθη τὸ 1889 εἰς τὸ Ἴσαρι τῆς Ἀρκαδίας. Ἐπεράτωσε τὰ γυμνασιακά του μαθήματα εἰς Τρίπολιν. Μετὰ τὸ πέρας τούτων ἐνεγράφη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ τὸ 1909 ἔλαβεν, ὡς ἀριστοῦχος διδάκτωρ, τὸ πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς. Ὡς φοιτητὴς ἀκόμη, διεκρίνετο διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἐπιμέλειάν του. Παρηκολούθησε τὸν ἀείμνηστον καθηγητὴν τῆς Παθολογίας Μακκᾶν, ἔλαβε δὲ μέρος εἰς τὸ Μαυροκορδάτειον διαγώνισμα, ἀριστεύσας. Λαβὼν τὸ δίπλωμά του, ἀνεχώρησεν εἰς Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν, ὅπου διέμεινεν ἐπὶ διετίαν δι' εὐρυτέρας σπουδάς. Παρηκολούθησεν εἰς τὰς κλινικὰς τοῦ Μονάχου, τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Βιέννης τὰς διασημότητας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς τὴν Ἰατρικήν: Μύλλερ, Χὶς καὶ Κράους.

Τὸ 1912, κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους ἐστρατεύθη καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὑπηρέτησεν ὡς ἔφεδρος ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι τοῦ 1922. Προΐστατο τῶν παθολογικῶν τμημάτων εἰς τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα Πρεβέζης, Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκης, Δράμας καὶ Πατρῶν. Ὡς νεαρὸς ὑγειονομικὸς ἀξιωματικός, εἶχε τὴν πρώτην ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ Πατραϊκὸν κοινὸν διὰ μιᾶς διαλέξεως, γενομένης ὑπ' αὐτοῦ, τὸ 1922 μὲ θέμα «Ἂν εἶναι ὀδυνηρὸς ὁ θάνατος» καὶ ἡ ὁποία ἄφισεν ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ τὸν ἐπέβαλεν ὡς ἐξαίρετον ὁμιλητήν.

Μετὰ τὴν ἀποστράτευσίν του, τὸ 1922, συνέδεσε τὴν ζωήν του μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς κόρης τῆς διακρινομένης οἰκογενείας Βλαχούτσικου, ἀμέσως δὲ μετὰ τοὺς γάμους του ἀνεχώρησε μετὰ τῆς συζύγου του εἰς Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν, ὅπου διέμεινεν ἐπὶ μίαν εἰσέτι διετίαν, παρακολουθῶν τοὺς σοφοὺς

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ